

Nejvyšší soud 25 Cdo 3402/2019- II Při stanovení peněžité náhrady za nemajetkovou újmu způsobenou pacientovi jeho nezákonným převzetím do zařízení poskytujícího zdravotní péči je třeba vyjít z jednorázové částky odpovídající dvojnásobku hrubé měsíční nominální mzdy na přepočtené počty zaměstnanců v národním hospodářství za rok předcházející roku, v němž újma nastala. K výsledné výši náhrady musí soud dospět úpravou této výchozí částky s přihlédnutím k řadě okolností, k nimž patří zejména délka omezení osobní svobody či opakování zásahu, míra zranitelnosti pacienta s ohledem na jeho věk či případné somatické obtíže, průběh hospitalizace, poskytovaná léčebná péče včetně medikace, jakož i okolnosti, za nichž k převzetí došlo a proč soud dovodil nezákonnost převzetí.

Nejvyšší soud 25 Cdo 4536/2018 Závěr, že poskytovatel zdravotní péče ve vztahu k pacientovi porušil generální prevenční povinnost (§ 2900 o. z.) či zakročovací povinnost (§ 2901 o. z.), se může týkat jen vedlejších či podpůrných činností, které nemají charakter individuálních léčebných postupů, u nichž je náležitá péče popsána odbornou literaturou či profesními standardy.

Nejvyšší soud 25 Cdo 1752/2019 Každý tiskový článek dotýkající se osobnostních práv osob, o nichž informuje nepřiměřeným a nedovoleným způsobem, zpravidla představuje samostatný zásah, který je odškodnitelný samostatnou částkou promlčecí lhůta k uplatnění nároku na náhradu nemajetkové újmy počíná běžet nejdříve od okamžiku, kdy zásah vyvolá újmu. Sděluje-li ovšem určitá skupina článků tutéž či obdobnou informaci, resp. vyjadřuje se v různých obměnách ke společnému tématu, spoluvytváří ve výsledku jednotnou újmu, a povyšuje tak svou negativní kvalitu na úroveň celistvého působení, aniž by bylo dost dobře možné určit, jakou část celkové újmy ten který článek způsobil počátek běhu promlčecích lhůt se tehdy odvíjí až od ukončení takto uceleného působení. Nastal-li mezi články, které referují o obdobném tématu, delší časový interval, pro něž je třeba na následující článek hledět již jako na znovuoobnovení negativního působení, nikoliv jen jako na navazující rozšíření předchozího zásahu, jde o samostatné zásahy s odpovídajícím právním dopadem na běh promlčecí lhůty. Pokračuje-li mediální subjekt ve své činnosti i po podání žaloby, posunuje intenzitu svého působení do vyšší roviny a od tohoto okamžiku lze považovat jím působenou újmu za samostatný nárok, byť by taková činnost časově navazovala na předchozí zásahy. Jestliže by v tom pak pokračoval i poté, co mu bylo pravomocným rozhodnutím uloženo zdržet se neoprávněných zásahů či mu byla uložena povinnost poskytnout za ně přiměřené zadostiučinění, opět jeho působení získá samostatnou povahu podtrženou tím, že vědomě nerespektuje soudní rozhodnutí, což nese odpovídající právní (například i exekuční) důsledky. Takto stupňované porušování osobnostních práv se projeví i ve výši náhrady.

Nejvyšší soud 25 Cdo 1361/2021 Při stanovení výše náhrady za ztížení společenského uplatnění je výklad § 2958 o. z. založený na posouzení funkčních schopností poškozeného podle nezávazné pomůcky, označené též jako Metodika k náhradě nemajetkové újmy na zdraví, způsobilým a vhodným přístupem k naplnění zákonného principu slušnosti (§ 2958 věta druhá o. z.) i požadavku legitimního očekávání (§ 13 o. z.). Soud k objektivizaci a medicínské klasifikaci trvalých zdravotních následků na základě znaleckého posudku zjistí procento, v němž je poškozený vyřazen ze zapojení do životních činností definovaných v upravené Mezinárodní klasifikaci funkčních schopností, disability a zdraví. Tímto procentem ze čtyřsetnásobku průměrné hrubé měsíční nominální mzdy na přepočtené počty zaměstnanců v národním hospodářství za rok, předcházející roku, v němž se ustálil zdravotní stav poškozeného, pak vyjádří objektivizovanou náhradu, kterou do výsledné podoby upraví zvýšením či snížením podle konkrétních okolností případu a poměrů poškozeného tím, že zohlední zejména jeho věk, intenzitu předchozího zapojení do společenských aktivit nebo okolnosti vyjmenované v § 2957 o. z.

Nejvyšší soud 25 Cdo 1304/2019 Veřejný projev člena vlády učiněný v rámci jeho pravomoci, jímž byla porušena presumpce nevin, je nesprávným úředním postupem podle § 13 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb., který zakládá povinnost státu odčinit nemajetkovou újmu dotčené osobě. Presumpci nevin porušuje vyjádření veřejného činitele, že osoba obviněná z trestného činu (či jen podezřelá) je vinná, předtím než jí vina byla prokázána zákonným způsobem. Z tohoto pohledu je zásadní rozdíl mezi tvrzením, že někdo je pouze podezřelý ze spáchání trestného činu, a jasným prohlášením, že se dotyčná osoba dopustila daného činu, aniž by byla pravomocně odsouzena.

Nejvyšší soud 25 Cdo 1778/2019 U profilové fotografie uživatele sociální sítě Facebook nelze při použití mimo tuto sociální síť bez dalšího dovodit konkludentní souhlas tohoto uživatele s jejím dalším uveřejněním ani naplnění předpokladů zákonné zpravodajské licence vždy je třeba zabývat se hlediskem přiměřenosti se zřetelem ke konkrétním okolnostem uveřejnění a chránit nejen svobodu projevu informačních médií a právo veřejnosti na informace, ale též oprávněné zájmy zobrazené osoby.

Nejvyšší soud 25 Cdo 705/2019 I v poměrech založených zákonem č. 89/2012 Sb., občanským zákoníkem, musí být nárok na náhradu tvrzené nemajetkové újmy, která měla být způsobena výkonem veřejné moci, uplatněn proti státu, nikoliv vůči osobě, která vyvolala nepříznivý zásah do osobnostní sféry poškozeného v rámci činnosti sledující plnění služebních či pracovních úkolů při výkonu pravomocí orgánu státu.

Nejvyšší soud 25 Cdo 1131/2019 Porušení povinnosti stavět ve smyslu stavebního zákona jen na základě stavebního povolení, jakož i vědomé ignorování rozhodnutí stavebního úřadu a soudu zakazujících realizaci stavby, je úmyslným porušením důležité právní povinnosti ve smyslu § 2971 o. z. Negativní účinky stavby mohou zasahovat do výkonu vlastnického práva k nemovitým věcem v sousedství stavby (§ 1013 o. z.), proti nimž se lze bránit vlastnickou žalobou s odkazem na § 1042 o. z., a současně mohou za určitých podmínek představovat i zásah do přirozených práv vlastníků sousedících nemovitých věcí, tedy do jejich práva na soukromí a práva na příznivé životní prostředí ve smyslu § 81 o. z., za který lze požadovat přiměřené zadostiučinění podle § 2910 a § 2956 o. z.

Nejvyšší soud 25 Cdo 3838/2018 Náklady spojené s péčí o zdraví (§ 2960 o. z.) zahrnují vedle výdajů na léčebnou péči poškozeného, která není hrazena z prostředků veřejného zdravotního pojištění, též výdaje na účelně vynaloženou osobní péči, která nemá jen lékařský charakter (např. úkony osobní hygieny, přípravy stravy a jejího přijímání, vyměšování, oblékání, jichž není poškozený zcela či zčásti sám schopen), a výdaje na péči o jeho domácnost (např. obstarávání nákupů, úklid, praní i vyřizování potřebných záležitostí na poště, na úřadech apod.). Náhrada se týká nákladů k pořízení potřebných pomůcek i k zabezpečení činností, které poškozený nezvládá, prostřednictvím jiných osob. Účelnost nákladů spojených s péčí o zdraví poškozeného je třeba měřit nejen hlediskem ekonomickým, nýbrž i širším pohledem, který zohledňuje snahu společnosti o začlenění zdravotně hendikepovaných osob do společenského života ve smyslu Úmluvy o právech osob se zdravotním postižením, publikované pod č. 10/2010 Sb. m. s.

Nejvyšší soud 25 Cdo 64/2021 K náhradě nemajetkové újmy osob blízkých primárním obětem ublížení na zdraví (sekundárních obětí) slouží speciální ustanovení § 2959 a § 2971 o. z. tuto náhradu nelze přiznat jen podle obecných ustanovení § 2910 a § 2956 o. z.

Nejvyšší soud 25 Cdo 2479/2020 Za újmu způsobenou povinným očkováním v době od 1. ledna 2014 do 7. dubna 2020 odpovídá stát za podmínek zákona č. 116/2020 Sb., o náhradě újmy způsobené povinným očkováním.

Nejvyšší soud 25 Cdo 3864/2020- II. Ustanovení § 2920 odst. 2 o. z. umožňuje výjimečně uložit povinnost k náhradě škody jejímu nesvéprávnému původci, i když nebyl způsobilý ovládat své jednání a posoudit jeho následky. Žádné zákonné ustanovení však neumožňuje uložit povinnost k náhradě škody osobě vykonávající nad nesvéprávným dohled, pokud tento dohled nezanedbala. Při posuzování náležitého dohledu ve smyslu § 2921 o. z. je nutno rozlišovat mezi výchovnými povinnostmi rodičů, kteří mají dítě v dlouhodobé péči, jsou povinni zajímat se o jeho chování, zájmy, záliby a činnost ve volném čase, soustavně na něj výchovně působit a usměrňovat jeho chování, a možnostmi dětského domova, do něhož je dítě umístěno již s určitými návyky, poznamenané výchovnými chybami dosavadního prostředí a obtížněji ovlivnitelné s ohledem na další limitující faktory institucionálního zabezpečení péče tam, kde primární rodičovská péče selhala.

Nejvyšší soud 25 Cdo 1835/2020 Zemře-li v důsledku škodní události více než jedna osoba blízká, projeví se to zpravidla ve zvýšení náhrady blízkému pozůstalému nad rámec pouhého součtu přiměřených náhrad za ztrátu každé z usmrcených osob.

Nejvyšší soud 25 Cdo 27/2020 Preventivně-sankční funkce peněžité náhrady nemajetkové újmy za neoprávněný zásah do osobnostních práv informačním médiem se může uplatnit pouze v rámci funkce kompenzačně- satisfakční důvodem pro stanovení podstatně vyšší náhrady tato funkce sama o sobě není. Jestliže dehonestující, nepravdivé či indiskrétní informace ze svých internetových stránek odstraní ten, kdo je na ně umístil (provozovatel zdrojové webové stránky), splní tím svou povinnost zdržet se závadného jednání.

Nejvyšší soud 25 Cdo 8/2020 Neúspěšná obrana v soudním sporu o průchod žalobce k nemovitosti přes pozemek žalovaného není sama o sobě neoprávněným zásahem do osobnostního práva žalobce. Běžnou povahu sousedské neshody v občanskoprávní rovině již přesahuje a do práva žalobce na soukromí a na důstojnost zasahuje jednání žalovaného, který po skončení sporu nerespektoval vykonatelné soudní rozhodnutí o zřízení věcného břemene cesty způsobem, pro který byl pravomocně odsouzen trestním soudem pro přečin neoprávněného zásahu do práva k domu, bytu nebo k nebytovému prostoru (§ 208 odst. 2 trestního zákoníku).

Nejvyšší soud 25 Cdo 281/2019 Rozvoj duševního onemocnění u pozůstalého (druhotné oběti) v důsledku úmrtí blízkého člověka je důvodem pro přiměřené zvýšení peněžité náhrady nemajetkové újmy podle § 2959 o. z., a to při respektování právně významných kritérií a pravidel pro rozhodování o její výši.

Nejvyšší soud 25 Cdo 2202/2018 Odškodnění pozůstalých po zaměstnanci zemřelém v důsledku pracovního úrazu, k němuž došlo po 1. 1. 2012, se posuzuje podle § 378 odst. 1 zák. práce, aniž by bylo možno nárok pozůstalých na náhradu mimořádné nemajetkové újmy nad částku 240 000 Kč hodnotit podle § 13 odst. 2 a 3 obč. zák. (resp. od 1. 1. 2014 podle § 2959 o. z.).

Nejvyšší soud 25 Cdo 108/2020 Za neoprávněný zásah do osobnosti člověka způsobený textem (článkem) zveřejněným na internetu nebo v tisku nese občanskoprávní odpovědnost jeho autor, není-li zaměstnancem subjektu, který text publikoval a jehož případná odpovědnost tím není dotčena.

Nejvyšší soud 25 Cdo 1527/2020 Pachatel úmyslného násilného trestného činu, jímž bylo po přechodnou dobu porušeno zdraví oběti, je povinen odčinit duševní útrapy osob oběti blízkých, které újmu jí způsobenou pociťují jako osobní neštěstí, jež nelze odčinit jinak.

Nejvyšší soud 25 Cdo 2216/2019 Úprava spoluúčasti poškozeného na vzniklé škodě vychází z toho, že škoda nemusí být pouze výsledkem jednání škůdce, nýbrž může být vyvolána i samotným poškozeným v takovém případě poškozený poměrně nebo zcela nese škodu vzniklou okolnostmi na jeho straně. Moderační (zmírňovací) právo umožňuje soudu určit výši náhrady škody nižší částkou, než je její skutečný rozsah tak, aby přiznaná náhrada škody vyjadřovala to, co v konkrétním případě lze po škůdci spravedlivě požadovat. Moderace se v případě náhrady (odčinění) nemajetkové újmy může uplatnit jen velmi omezeně.

Nejvyšší soud 25 Cdo 3287/2019 Při rozhodování o základu nároku na náhradu nemajetkové újmy druhotných obětí podle § 2959 o. z. mezitímním rozsudkem musí být vyřešeny všechny sporné otázky existence všech uplatněných nároků včetně promlčení, solidární povahy plnění při pluralitě účastníků i spoluzpůsobení si újmy poškozeným ve smyslu § 2918 o. z., kromě výše plnění.

Nejvyšší soud 25 Cdo 2422/2019 Koncept sdílené újmy, která je důvodem ke snížení peněžité náhrady za neoprávněný zásah do osobnostních práv, je založen na úvaze, že nemajetková újma spočívající v duševním strádání skupiny blízkých osob je snášena lépe díky jejich vzájemné psychické podpoře a peněžitá náhrada této újmy není mechanickým součtem náhrad za újmu členů takové skupiny, neboť slouží k opatření hmotných a nehmotných statků, jež zmírňují nemajetkovou újmu poškozených a mohou přinášet užitky a požitky, které tuto újmu zmírní, více poškozeným současně. Pokud se souběžně na zásazích do osobnostních práv obdobnou formou podílelo více subjektů, které tuto újmu odčínují, je to důvod ke snížení peněžité náhrady, jelikož újmy způsobené těmito subjekty se navzájem překrývají a adekvátní míra požitků, jimiž lze tyto újmy zmírnit, nemůže být určována prostým součtem náhrad od všech odpovědných subjektů. První zveřejnění informací, které zasáhne do soukromí dotčených osob, zpravidla vyvolává nejzávažnější a nejintenzivnější újmu, ale pozdější opakování a doplňování těchto informací znemožňuje, aby byly zapomenuty, což nepochybně způsobenou újmu prohlubuje, a musí tudíž mít vliv i na určení přiměřené náhrady. V takovém případě nemá místo obecný úsudek o zeslabování újmy způsobené zásahy do osobnostních práv postupem času.

Nejvyšší soud 25 Cdo 3484/2019 Nárok na plnění poskytované Českou kanceláří pojistitelů z garančního fondu (§ 24 odst. 2 zákona č. 168/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů) se promlčuje ve lhůtě tří let počínající běžet rok od pojistné události (§ 626 o. z.). Tato lhůta skončí nejpozději promlčením práva na náhradu škody nebo újmy (proti přímému škůdci), na kterou se pojištění odpovědnosti z provozu motorových vozidel vztahuje. Jestliže není znám přímý škůdce (provozovatel nezjištěného vozidla), neskončí promlčecí lhůta nároku na pojistné plnění dříve než za čtyři roky od vzniku újmy.

Nejvyšší soud 25 Cdo 1091/2020 Nezletilí, kteří nenabýli plné svéprávnosti, a duševně postižení hradí jimi způsobenou újmu, jestliže byli schopni posoudit následky svého jednání a ovládnout je. V opačném případě (s výjimkou situace, kdy je vzhledem k majetkovým poměrům škůdce a poškozeného spravedlivé, aby deliktně nezpůsobilým osobám byla přesto povinnost k náhradě uložena) má poškozený nárok na náhradu újmy jen proti osobě, která byla povinna vykonávat nad takovým škůdcem dohled, prokáže-li, že náležitý dohled zanedbala.